

המשפחה, ב' באדר תשס"ט, ח.ה. ברוש

ח.ה. ברוש

שפת הסתר שבמכחול

המורכבים מצבע אחד בלבד, אך יש בהם גוונים שונים, כיוונים שונים ומשיחות שונות היוצרים רושם בכל חלק וחלק בממונה, ניתן לקלוט את מה שהרושם הציור בחלק הציור השונים". (ציור 4) "מילים הן שפה, כפי שצויר הוא שפה, ומזיקה היא שפה. המילים האותיות הן שפת התורה, אבל בניקוי ציביות האותיות לישבן בלבד. הציור העקשני שלי מבוסס על האמנות האקדמית והאבסטרקטית שעסקתי בה בעבר. היא האמנות שהכרתי, מיציתי ומשחתי עד לתיכון שיכולתי להגיע איתה, ומנאתיה יבשה. לא היה לי להיכן להמשיך, וגם אני אפשר היה להמשיך איתה לשום מקום. כיום אני מנסית את הציורית לחתום התורה, ומכיוון שלצויר השפעה עצומה על העבר, אני מבקש להמשיך דרכה בתחום הקדושה. "לאותיות צויר שחלה, ובעולם כבו קיימים אמנים השתמשים במילים בתוך התמונות. ואני רודעית שהעולם נבאר מאותיות לשון הקודש, הרעת ההכמה ממונת באותיות, חיפשיית אמת באמנות, ומנאתיה את האותיות כאמת הבהרה ביותר לשלבן באמנות. "את המאמר מחול'ל אני כותב במקביל לציור הרקע, בשבמכלול העבודה קיימת תנועה רבה מאד של תזוזת האותיות, הוספת שכבות, חיפוש האוויר וכך. במהנית את לצויר מה למסר, התורה עצמה, היא בלבד אומרת את דברה, ואני רק מחפש דרך להביעה. "במורד נאמר שתורה ניתנה אש שחורה על אש לבנה, מכאן שרוחם הן השחור ללבן, הוא שיצר את האות. היחס הן הכתוב לסיבה, הוא עיקר הציורה שלי. שטאני מצייר מאמר חח"ל אני מביע אותו בזכרתי של ומתנתי מיות שלי, כפי שכל אדם המביע דעין וחוגי, מביעו לוי הומה הרחוקות שלי". מסביר דוד. רק לעיתים חרוקות יוצא את וחקל מתחום הלימוד והיינו, נושם אוויר רוחה את העולם חודשיו היפה שבאר הקב"ה. את רעזי התרענות הלל, הוא מביע בציור "שפוט' ללא עומק, שקיפות כפי שהמציאות נראית מצדד לעיני העוהה (ציור מס' 2). לצוירים הללו הוא אינו מתייחס ברצינות רבה כפי שהוא מתייחס לצויר האותיות, ואינו משקיע בהם רבות. אבל הוא שיאב מהם כח להמשיך לצוירים המשפטיים עבדו. דוד מספר על צוירים שמעל עליהם שעות רבות מאד, עד כלות הכותב משפט. מתייחס שעות על צויר הציור "חסי הושב" (ציור 1) המה ששן על צויר 'כל המתנבל על ירושלים' (ציור 3). "כשמישתי לצויר הרשתי שאיני יודע...!! עימתה אני לא מסוגל יותר להסיק טיפת מצב, גם אם היא ארה". הציורית של דוד מוצגת במדורוון סדרות ובמיואונס סופים סופים בארה"ב, ומתעה הן מוצגת כבירושלים במלון מלחה'ה מספר חודשים. אין ספק, וגם הרשתינו תנועה בלב לנכח הציורים, יש בלבבם רעיון של אמן.

ראשיתו של מאמר זה, בטלפון בזול מבני נורית בוק שביקשה לידיעני אודות אמן כחסד עליון שפגשה. יצירותיו נמרשו על שילון, נורית שדומה ממראה עינה, התרשנה עד רשעות של ממש "הציורים מרגשים אותי, מכיוון שיש בהם שילוב עדין ומדבר יותר אל הנשמה אלה הכלבה האמנותית. יש בציור איוון עדין דק, כן הפיטה מעוקה מאד של אמנות מופשטת, לבין הכלבה מעוקה מאד במנות האמנות החרדית. דוד בחר לצויר מאמרי חח"ל שתוכנם מעורר את הנפש, ומשלב באופן יוצר טקסט עם קונסטקט. תחלודו מצטיין במסודות בכירים לאמנות בארה"ב, וכש דוד השכלה אמנותית עשירה מאד, אותה הוא רוחם לביטוי דרך ערכים יהודיים. הציירות נעונות באופן סמו בנימי הנפש חרקים של הצופה, ודברים היוצאים מן הלב, חודרים אל הלב" - מעידה נורית בנק, מרצה לאמנות יהודית, ולשעבר אוצרת משנה במדורוון ישראל. דוד יושב והנהגה בתורה, וכי שלא יפריעוהו מתלמודו, אין הוא חותם את שמו על הציירות. כי שנוכל לבל לא לחותה, הוא מציין בתחיתתן את המילים: "במורד עליון".

עד' לול 26 הייתי חרוק מאד מיהדות, עוסק מאד-מאד באמנות. חיפשיית באמנות את האמת, כפי שאמנים רבים מחפשים - ולא מוצאים. אלא שאני חיפשיית את האמת, באמת וביתר שאת. הקב"ה היה בעויר, וביגל עשרים ושושנה חרותי בתשובה" - מרש דוד מעט מקורחתי מאד. במשך עשרים שנה, לא צייר דוד כמעט דבר. לפני כשתתיים, בהרטה מאמיתות, החל לצויר מאמרי חח"ל. "תעה, כשהחיליתו לצויר שוב, הוא רצה בכל מאודי לללות בעויר דרכי השיבה קדושה ואהבת השם" - הוא אומר. "הציור הוא למעשה ביטוי שקר' למציאות. לפי מאות שנים, דימו את הציור לרגו ובן חלון שסמנו בצפנים עצים, אבשים, דוממים וכו'. כלומר: מראה לול נביכול את העצים. למעשה, אין כל מסול להשתמש בגלים שקרניים, לחוקלת את האמת. "כיום, בתקופה המודרנית, טוניהים שצויר הוא צבע על בד, שבו היחס של הצבענים בינם לבין עצמם, והיחס של העורות בינ לבין עצמם יוצרים את הרשום לעין. הרושם הן, יוצר גם הנתועת בלבו "הציור הוא היל בעל עוצמה השפיע על הרשם, על הדמיון, על הנפש הושכל. לטוב לרע. כל משיחת צבע על עיני שטוח וחלק, או שריטה גב, אינם יוצרים רק בזול בין שני חלקי העיני, אלא שיש בהם גם חן להחיות את הרשום. צבע כזה לתומט צבע בזויר יוצר הרשום של עמקות, מכיוון שבכל צבע ובצבע הטבעי הקב"ה הוא אחר: החכול יוצר תנועה של מרחק, האדום - תנועה של קרוב, ודומה להם יש לכל צבע אופי שגלו. מליקוס הצבע בתוך התמונה הכלית של השפעה נוספת על התנועות בלב, כן, גורמים נוספים יוצרים את הרשום לעין וללב. "ניתן לראות כיום צוירי אבסטרקט גדולים מאד

